

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Fehéri Armand*

Cím: *A tabáni kérdés*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Bp
(Hely)

1927. 9. 7.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy *725.091*

Hely

Idő

"1927"

Személy

FŐVÁROS.

A tabáni kérdés.

Pár héttel ezelőtt, július 31-én, irtunk elsőnek egyrészt a kislakásigénylők kijátszásáról, másrészt arról a sérelemről, mely ezzel kapcsolatban a tabániakat érte. Arról van ugyanis szó, hogy

van egy telhetetlen érdekelttség, amely kivette a szemét a Tabánra és a főváros egyik programjává kívánja tenni a Tabán megépítését,

azok szerint a tagadhatatlanul szép tervek szerint, amelyeket *Wargha László* műszaki főtanácsos készített. Ezek a tervek azonban még a nyugodt békeévekben lettek gipszmodellé, amely a városházán a magánépítési ügyosztályban látható, s a többség akkori vezetői szintén csak magasabb befolyásnak engedve határozták el a Tabán kisajátítását, ami még a háboru előtt megtörtént, persze a külföldi kölcsönökből.

Sokan előre látták, hogy a Tabán kisajátítása időszerűtlen, mert csak arra jó, hogy a főváros egy szegény emberektől lakott régi városrészt birtokába jusson, amelyet le kell bontani és újjá kell építeni. Akik így gondolkoztak, helyesen gondolkoztak, mert a Tabán kisajátítása 13-14 évvel ezelőtt igazán teljesen fölösleges volt, ép annyira fölösleges, mint most újjáépítése. Ezt a városrészt egyes befolyásos urak be akarják sorolni a főváros építkezési programjába, de ezek felejtik, hogy

a főváros építkezési programja a lakáskérdés megoldásának előbbresegítése, nem pedig az építkezés.

Különben is *anakronizmus*, hogy a főváros szociálpolitikai feladatává tegyék pengőmilliomosok villáinak a megépítését, amiről most szó van, ami nagy-

szerű üzlet lehet annak a penzsoportnak, mely az építkezést finanszírozni fogja, a főváros szociálpolitikájának azonban eredeti medréből való kiköknésével egyenlő.

A gazdag ember építsen magának villát, ahol akar és tegye ezt a saját pénzén, a főváros nagynehezen megszerzett külföldi kölcsönéből az építkezésekre kihatott rész csak a szegény emberek kislakásainak megépítésére szolgálhat.

Ezt az álláspontunkat fejeztük ki július 31-iki cikkünkben, amikor híre ment, hogy a főváros kislakásépítési akciójának befejezéseképen a tanács a jelentkezők rovására ezer kislakást fenntart a nem is jelentkezett tabániak számára, hogy legyen hol elhelyezni a tabáni kislakák lakóit, és ily módon lehetővé váljék a Tabán teljes lebontása. Két nappal később a lakásügyi bizottság ülésén éles támadás érte a tanácsot az ezer kislakás visszatartása miatt, s akkor a tanács előterjesztésére a lakásügyi bizottság olyképp határozott, hogy az ügyet előzetesen a tabáni albizottság elé viszik s csak akkor utalja ki az ezer kislakást a tabániaknak, ha a tabáni albizottság úgy vélekedik, hogy lehetséges ma a Tabán megépítéséről beszélni. Noha a tabáni albizottság még egyáltalán nem mondott véleményt, a tanács szociálpolitikai ügyosztálya — felsőbb utasításra — egymásután idézi be a Tabán lakóit és nyilatkozattételre szólítja fel őket, hogy a főváros kislakásai közül melyiket óhajtják. Ehhez a tanácsnak nem volt joga. Amikor a kormány ugyis az autonómia tör, ép a tanácsnak volna kötelessége vigyázni, hogy az autonómiát ne érje sérelem. Képzeltető a fokozottabb semmibevevése a törvényhatósági bizottság egyik albizottságának és így magának a szuverén törvényhatósági bizottságnak, ha a tanács nem tartja illő tiszteletben határozatait? Most már nemcsak a kislakást igénylők vannak megriadva, akik elestek ezer lakástól, hanem a tabániak is, ez

a szegény budai nép, amelynek megélhetése a környékhez fűződik,

s amely nem akar onnan elszakadni a fővárosnak azokba a külső periferiákon lévő háztömbjeibe, amelyeknek telkei a kisajátító bizottság jóvoltából a város birtokába jutottak. Lehet mondani, hogy mindenik tabáni lakos, aki elkerül régi lakásából a pesti oldal városi határába, a szó teljes értelmében koldusbotra jut, mert a mai közlekedési drágaság mellett munkája versenyképtelenné válik.

Iskolapéldája ez az eset egy rosszul vezetett főváros szociálpolitikai tultengésének.

A tanács először a kislakásépítő akció számára kért pénzt, hogy a lakáséhséget csökkentse. Amikor a pénz megvan és az épületek elkészülnek, a lakások egy harmadrészt olyanoknak adja, akik nem is igényelték a lakást, akik meglegedetten éltek hajlékukban, bármennyire kisajátította is azt a főváros, végül pedig az erőszakos kitelepítés létalapjában támad meg egy egész városrészt, mert lakóit szerteszét szórja idegen vidékre, ahol nem találnak megélhetést. Ez nem szociálpolitika, hanem antiszociális intézkedések zürzavaros tömkelege.

Fehéri Armand.